פסחי׳ פ״א הל״ו. ב) סוכה נד ב. ג) בכורות נג א, ד) תוספתא פרק ג הי"ג. **ה**) ירושלמי סוכה פ"ה הל"ו, ו) סוכה נד ב, ז) כריתות ט א, ה) יומא סו א וש"נ, ט) ל"ל א, ה) יומא סו א וש"נ, ט) ל"ל

ריבב"ן ומטאו ביום השביעי כל היכא דקרינא ביה ומטאו דכאוי למיטוי (מי שראוי למיטוי ראוי) ^ט לטבילה וקרינן ביה והנפש הטוגעת בו מטמא וכל היכא דלא קרינן ביה וחטאו לא קרינן ביה והנפש הטוגעת יטמא לאפוקי כלי חרם

ואוכלין ומשקין הואיל ואין להם טהרה במקוה

אינן נעשין אב הטומאה כפירש"י בסוף עירובין: ישרף נפנים. במקום ששורפין שאר פסולי ק"ק

דתניא בפסחים פ"ב [דף כד] ר"ש אומר בקדש באש משרף לימד על חטאת ששריפתה בקדש אין לי אלא זו בלבד שאר פסולי ק"ק ואימורי

קדשים קלים מנין ת"ל כל בקדש באש תשרף

ואמרינן בפרק טבול יום ת"ר ג' בית הדשנין הן א' בעזרה ששם שורפין פסולי ק"ק ואימורי

קדשים קלים וכו׳: חוץ משנטמאם באב הטומאה

בחוד. שלא ישרפום בפנים דהואיל וילא ילא: ב"ה

אומרים ישרף הכל בחוץ. והא דתניא לעיל פסולי

קדשי קדשים נשרפין בפנים בשחר פסולין כגון

הלן והיולא והנשחט חוץ לומנו וחוץ למקומו וכיולא בו אבל פסול טומאה לא ובירושלמי

מקשה בין לב"ש בין לב"ה אידי ואידי לא דבר תורה הוא פי׳ בין שנטמאה באב הטומאה בין שנטמאה בולד הטומאה טומאתו לאו דאורייתא ואמאי מחלקין בין נטמא באב הטומאה לנטמא בולד הטומאה: בותבי' ר' אליעזר אומר באב

הטומאה. דחמירא טומאמו ישרף בחוך בולד

הטומאה דקילא טומאתו מכניסה בפנים ושורפה

ור׳ עקיבא סבר מקום טומאתו שם תהא שריפתו

בין שנטמא באב הטומאה בין שנטמא בולד הטומאה ישרף בפנים: מחבי' אברי המיד נסנין מהלי כבש ולמטה במערב. כשמוליכין

אברים מבית המטבחיים מניחין האברים בכבש

כדתנו בפ"ב דיומא הפיים השני מי שוחט מי זורק

מי מעלה אברים לכבש ותניא בסיפא הפיים הרביעי מי מעלה אברים מן הכבש למזבח ושל מוספין ניתנין מחלי כבש ולמטה במזרח להיכרא בעלמא ושל ראשי חדשים ניתנין על כרכוב

המובח ומפרש במסכת סוכה [דף נה] א"ר יוחנן

לידע שהוקבע ר״ח בזמנו: השקלים והבכורים אין נוהגין אלא בפני הבים. לפי שהשקלין נעשין

ללורך תמידין ומוספין ובכורין בעו הנחה לפני המזבח כדכתיב והניחו לפני מזבח ה' ועכשיו אין מזבח מעשר דגן דהיינו מעשר שני נוהגין

אפילו בומן הזה ולריך להעלות לירושלים כדאיתא

דאים ביה מרחי טומאסו בפנים וקילא טומאסו אבל נטמא באב הטומאה אין להשהומו עד שמשרף אלא יוליאנה מיד וישרפנה בחוץ: ישרף בפנים. דכיון דטהור מדאוריימא אפי׳ נטמא מה היית המתמו בקדם: גבל ולד פטומאו מו משתמה לה משתמה לה משתמה לה משתמה המתחבה לה המתחבה לה מתחבה לה מתחבה לה מ בחוץ יש לקיים בו שריפתו בקדם: גבל ולד פטומאה מייעי שנעתה בטומאה דרבן: זה וד לה דרב מתייה וריון דמדאורייתא מתח אין להכניסו לעורה הואיל ולא היים פסולו בקודש: לא הוו רבנן. לא פלפלו חכמים בדברי ר' יוחנן דלר' יוחנן ל"ק דאב הטומאה חמירא אבל מולד הטומאה הקילו בה א"יג לא פלפלו חכמים בדברי ברי ברי בר קפרא דקדקו: ומשני בגיון דר"ע. בשביל טעמו של ר"ע דקאמר מקום טומאחו שם שריפתו ה"יג קאמרי ב"ש באב הטומאה ישרף בחוץ אבל בולד הטומאה ישרף בפנים כיון

מה היתף בחון מכל בפר בפנים ששריפתו בקדש: בנין דר"ש ופול. בשביל הא דלמתר רי שמעון דמשלחין אפיר אוכלין טמאין לחוך הלכך כל מה שנטמא בחוץ אין מביאין אותו לפנים: הלבה ד שתני מחלי הככש ולמטה

במערב. כהנים הזוכים בפיים בפיים במיים במערב. כהנים הזוכים בפיים במיים במיים במיים במיים במעם אחת אלא נותנים אותם על הכבש והולכים ללשכת הגזית לקרוא את שמע ואחר כך חוזרין ומקריבין האברים ע"ג המזבח הכבש ארוך ל"ב אמה ומחליו ולמטה נותנין אותן ורוחב הכבש ט"ו אמה ובחליו של לד מערב היו נותנים אותן: ושל רחש חדש על כרכוב המובח. בגמרח מפרש: ראש חדש על כרכוב המובח. בגמרא מפרש: אינן נוהגין אלא בפני הפנים. שקלים משום לוורך קרבן נינהו וכיון שאין קרבן אין שקלים ובכורים דכתיב ראשית בכורי אדמתך תביא בית הי אלהיך בזמן שיש בית יש ביכורים אין בית אין ביכורים: אבל מעשר דגן וכו'. נוהגין בפני הבית דקדושת הארץ לא בעלה: מעשר בהמה. לריך להפריש העשיר: המקדיש שקלים וביכורים. בזמן הזה: העשירי: המקדיש שקלים וביכורים. בזמן הזה:
כימורים אין קדש. דכתיב בהו בהדיא תביא בימ
הי אין שם ביכורים חל עליהן שלא בפני הבית:
גמ' מי קודם. בהקרבתן אם שתיהן לפניו.
גמ' מי קודם. בהקרבתן אם שתיהן לפניו.
דר"י מהא: שירו של ר"ח קודם. וסבר ר"י
דה"ה קרבן ר"ח קודם: א"ר יוםי. שאני התם
דלכך שיר של ר"ח קודם בדי לפרסם שהוא ר"ח
אבל קרבן שבת קודם לר"ח: הא שקלים קדשי.
מבל קרבן שבת קודם לר"ח: הא שקלים קדשי.
מנדה ר"ש אם אומר ביכורים קדש שהן קדש:
מנדה ר"ש אם אומר ביכורים קדש שהן קדש:
מגר כומו הזה. אש"ג ליכא מהדש לכיד שיפרים הגר בומן הוה. אע"ג דליכא מקדש לריך שיפריש רובע דינר לקינו דלכשיבנה ב"ה יביא קן דגר לריך קרבן ובפחות מרובע לא מלי להפריש דאין מלוי קן בפחות מרובע: מפני התקלה. שמא יהנה ממון: ואין מחרימין. דחרם הוא קייק דכתיב כל מתכן בקרוב כל מתכם קדם וגר: בכסמם חעקר. דלא לימי בה לידי מקלה: והיא מסה מאיליה. ברעב: עבר וסקדים. מהו שיהיה קדש: סכא. גבי קן של גר את אמר אם עבר וקדשו קדש והכא גבי גבי הו של גר את אמר אם עבר וקדשו קדש והכא גבי

ר"א אומר שנטמא באב המוַמאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ שנממא בולד המומאה בין בחוץ בין בפנים ישרף בפנים ר"ע אומר "מקום טומאתו בין נפנם שוף בכנם יע היה... ביקום בוכרו.... שם שריפתו: גבל' בר⁶ קפרא אמר אב המומאה דבר תורה ולד המומאה מדבריהם ר' יוחנן אמר בין זה בין זה דבר תורה וקשיא דר' יוחנן על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנממא דבר נסטה אומ" ביוכל טוף בפנבדוון מספה באב המומאה בחוץ מה בין אב המומאה בחוץ מה בין ולד המומאה בחוץ זה וזה לא דבר תורה הוא ואפילו על דבית הלל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ מה שנממא בולד המומאה בפנים מה בין ולד המומאה בפנים מה בין אב הטומאה בפנים זה וזה לא דבר תורה הוא לא הוו בה רבנן אלא על דבר קפרא וקשיא דבר קפרא על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בין בחוץ בין בפנים זה וזה לא ד"ת אב זטומאו בן בווון בן בפנם וויווי אה זהוא (א)בגין דר"ע אמר מקום מומאתו שם תהא שריפתו ואפילו על דבית הילל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ משנממא בין בפנים בין בחוץ בחוץ הוא בגין דר"ש אמר [א]מאכלו זה וזה לא מדבריהם הוא בגין דר"ש אמר [א]מאכלו מדיים בין ווא מדבריהם הוא בגין דר"ש אמר [א]מאכלו מדיים בין ווא מדבריהם הוא בגין דר"ש אמר [א]מאכלו מדיים בין ווא מדברים מוומלבים בין אומליון מדוור בין בריים מוומלבים בין אומליון מדוור בין בריים מדוור בין בריים מדוור בין בריים מדוור בריים מדוור בריים בין בריים מדוור בריים בין בריים מדוור בריים מדוור בריים ב ומשקו של מצורע משתלחין חוץ לשלש מחנות: הלכה ד מתני' יאיבריס התמיד ניתנין מחצי כבש ולמטה (ב) (במזרח)

במערב של מוספין ניתנין מחצי כבש ולממה (במערב) במזרח של ראשי חדשים ניתנין על כרכוב המזבח (לממה) מלמעלן יהשקלים "והביכורים אינן נוהגין אלא בפני הבית אבלי המעשר דגן יומעשר בהמה 'ובכורות נוהגין בין בפני הבית ובין שלא בפני הבית המקדיש שקלים וביכורים הרי זה קודש

בפני הבית המקריש שקלים וביכורים הרי זה קודש

גר את אמר אומר ביכורים קודש איגן קודש:

גמ' אומר האומר ביכורים קודש איגן קודש:

גמ' אומר האומר ביכורים קודש איגן קודש:

גמ' אומר האומר ביכורים הרי זה קודש

גמ' אומר היאמה בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי כהנים מוספיי

שבת מוספי ר"ח מי קודם ר' ירמיה סבר (ג)מימר מוספי שבת ומוספי ר"ח מוספי ר"ח קודמין

שנייא דר' ירמיה אמן הדא שירו" של בשם רבי יוחנן כדי לפרסמו ולהודיע שהוא ר"ח ופוכיצד היה עושה שוחם מוספי שבת ואומר עליהן שירו של ר"ח ברם הכא מוספי שבת ומוספי

ר"ח "מוספי שבת קודמין על שם כל התדיר מחבירו קודם את חבירו: נו שקלים וביכורים

וכו': הא שקלים קדשו רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בין אלו ובין אלו לא ובין אלו לא הדשו תני" בנר בומו הזה צריד להביא מינו ריבטית כסף אר"ש בימלה ר' יוחנו בין זכאי הדשו תני" בנר בומו הזה צריד להביא מינו ריבטית כסף אר"ש בימלה ר' יוחנו בין זכאי

יהו היה שקלם קו שריב שבעון בן יהודה משום דב שבעון בן הלו זבן אל קה קדשו תני" ^גגר בזמן הזה צריך להביא קינו ריבעית כסף אר"ש בימלה ר' יוחנן בן זכאי מפני התקלה מהו מפני התקלה כהדה דתני^ה אין מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין ^[ה]ולא מגביהין תרומות ומעשרות בזמן הזה ואם הקדיש או העריך או החרים ^[ה]או הגביה הכסות תישרף הבהמה תיעקר כיצד נועל בפניה הדלת והיא מתה מאיליה והמעות ילכו לים המלח: עבר והקדיש מן מה דאמר ר"ש בימלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה ילכו לים המלח: עבר והקדיש מן מה דאמר ר"ש בימלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה הרא (ד) אמרה עבר והקדיש קדשו רבי יודה ענתודרייא בעי קומי רבי יוםי הכא את コハル

בבילה פ"ק במעשה דר" אליעזר שהיה [לו] כרם רבעי והפקירו לעניים מפני שלא היה יכול לעלות הוא ונתנו לעניים כדי שיוליכוהו שם וכרם רבעי ומעשר שני דינן שוה דילפינן קודש קודש ממעשר ומתני׳ דלא כר׳ ישמעאל דתניא בתמורה בפ״ג ר׳ ישמעאל אומר יכול יעלה אדם מעשר שני בומן הזה לירושלים ודין הוא בכור טעון הבאת מקום וכו׳ ומעשר בהמה ובכורות יממין עד שיוממו ובכורות נותנין לכהנים ויאכלום במומן והמעשר יאכלוהו בעלים: ה<mark>מקדיש שקלים</mark> ובכורים הרי זה קודש. בכורים ירקבו ושקלים יגנזו: ר"ש אומר האומר בכורים קודש אינם קודש: ירושלבוי הא שקלים קדש ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש בין אלו ובין אלו לא קדשו. תניא בתוספתא בפ' בתרא קינו של גר אינה נוהגת אלא בפני הבית ר' שמעון אומר אינו לריך להביא מפני התקלה מפני מה אמרו שקלים אינם נוהגים אלא בפני הבית לפי שאין חורמין מן הישנה מפני מה אמרו ביכורין אינן נוהגין אלא בפני הבית משום שנאמר ראשית בכורי אדמתך חביא בית ה' אלהיך הגר כל זמן שיש לך דמי יש לך בכורין אין בים אין בכורים: ירושלפי תני הגר בזמן הזה לריך להביא קינו ריצעת כסף אמר ר' שמעון ריצ"ז בטלה מפני התקלה פי' הגר שנתגייר בזמן הבית היה לריך להביא קרבן דוקא קינין ושתיהן עולות ותניא בפ"ב דכריתות ר' אומר ככם כגר כאבותיכם מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרלאת דמים כך הם לא יכנסו לברית אלא במילה ובטבילה והרלאת דמים והאי דאמר רובע שקל היינו דינר כדפרישית לעיל עמדו בו ביום

ארון המוצר המוצר שללד מערב היו נותנין אותן: ושל ר"ח על כרכוב המוצח. בגמי מפרש: הכבש ט"ז אמה ובחליו שללד מערב היו נותנין אותן: ושל ר"ח על כרכוב המוצח. בגמי מפרש: השקלים כו כבני הבים. שקלים משום דלורך קרבן ניהה וכשאין קרבן אין שקלים: וביכורים כר: מעשר בדכתיב כאשר בכיכורים בר: מעשר במחם. בריש פרק בותלי בכורים כר: מעשר במחם. בריש פרק בותלי בכורות אמרו דגן כו'. דקדושת הארן לא בעולה: מעשר במחם. בריש פרק בתחל דבכורות אמרו הפרישן שלא בפני התקדיש שקלים ובימורים. דאינם נוהגים אלא בפני הבית אם הפרישן שלא בפני הבית אור בינורים קדש אינן קדש. ביון דבהדיא כחיב בחפריש ביניולורים ולאבין אור בביעב אלא היו תכתי: בינורים קדש אינן קדש. ביון דבהדיא כחיב בחפריש ביניול היו לאבין אפי הפרישן בדיעבד לא קדשי ואין שם ביכורים חל עליהן שלא בפני הבית: ב"ב" איומו רברוב המוצח. פרישית לעיל פרק וי הלכם הי: מוספי שבם כו'. קאי חלים היי מוספי שבת ברין להייכה שיכורי חכל במחל ה"ח בצפת מיל בדיעב לא שלא היי בצבלי סוכר האיא חשיבותא חלינה בר"י. ראייתו: דרי לפסימו להו לב"ד שקדשוהו כהלכתו והקרבה כו' כל החדיר בריב בינורים הלאבים והיכת הספרים שיטוש דמוכות כו' כל החדיר ביניד הלולה למתני בשום דמוכות במחלים קדיו שלא ביניר להלשיבה הפרים שיטוש דמוכות במחלים קדיו וחלב בתחות מרוצע בדאומין במחלים קדיו לאום במחל היי בצבלי סוכר בלא מוכרי ביניד הלולים הייל ביניה להלים עליו במוכר במחלים עותרו קינין באה בישר משום ב"ש בר וצע דיור לבשיבה בהתייק יביא פריש. כיי כילה הול היה מתנו: דללרין קרבן וקרבן בסחות מרוצע לא אפשר להפריש האול בעיניה לכן אתר ים המלה: עבר והקדש המוכר בעיה המקלה באלה לא מו של המה מוכני בתקלה מפני התקלה אל לא מו של המתנו להו אל הוא של המוב המקלה מבלה המוכני התקלה אל מו של המת המול אל לא מו שה התקלה מביר המקלה מביר המוע המות הוא לאם מו המולה אל לא מול של המקלה מביר המולה אל לא מו של המלר מבי התקלה מבלה לא מל של בדישב להשב" מניה מתול אל לא מו של המדע התקלה מביר התקלה אלם הלה שלה מתוני המתלה או לא לא של בל בדיעב להישה מתוני היה מתוני התקלה אלם הלה התקלה מבני התקלה אלם המקלה מבני התקלה אלה מבני התקלה אל מו בה לדי תקלה אל בדישב ליישור המבי ברשב ביו מולה אל לא בל בדישב להשב" מו מו שלה בליים המבור המב בליים להשם המבלה אלה בליים המבלה אל הל בל בדישב המב"ל המב"ל המב ב

תקלי באה"ט אין להשהות הטומאה בפנים עד שמשרף אלא יוליאנה מיד וישרפנו בחוץ: ישרף בפנים. דכיון דטהור מדאוריימא אפי' נטמא בחוץ יש לקיים שריפתו בקדש: גמ' בר קפרא אותר ד"מ אב הטומאה ולד הטומאה מדברים. דמוקי מה דאמר במתני אה"ע ודאי מותר ד ש חל המטומחה ונד הטומחה מדכרים. דמוקי נוה דמתר במתני מה"ק ודסי דאורייתה אצל ולד הטומחה היינו בדרבנן כגון שנגע במשקין מדאורייתה אין אוכלין ומשקין מטמאין כלי שאין אוכל נעשה אב הטומאה ורבטן גזרו שיהא משקין מטמאין כלי משום משקה זב זובה שהן אב הטומאה בגון רוקו ומימי רגליו זוה הבשר נגע בולד הטומאה דרבנן זה דמדאורייתא לא הוי אפילו ולד הטומאה דאין כלי נטמא ממשקין הנ"ל. והא דנקט אב הטומאה דאוריימא היינו דכל אב הטומאה דאוריימא. א"יג משום דאיכא אב הטומאה יוכם זה דו מרוור יישום לא ביינו דכל אד בטומאה דרך כל הטרו מומשך היינו אות הקקם אל ב כונומאה דאוריים היינו דכל אד בטומאה דאוריים. איינו דבל אד בטומאה דרבן כגון מעת לעת שבנדה ובית הפרס וארץ העמים: בין בזה כו'. דולד הטומאה היינו שנגע הבשך בכלי שנגע במוסבה זב זובה שהוא ולד הטומאה דאוריים אוחיים העני במשקה זב זובה שהוא ולד הטומאה דאוריים או ומומאה אם נגע באוכל עשה שני: זה זוה לא ד"ם הוא. בממיה הא לר"י גם ולד הטומאה דית היא ומיש לביש אהיינו מולד הטומאה: ופרין ואפילו על דבים הלל מי לא קשיא לר"י: לא הוו בה רבנן. לא שקלי וטרי רבנן אלא לפרושי מתני אליבא דבי קפרא: מה בין אה"ע בין בחוץ כו'. וקשיא לבר קפרא: בגין דר"ע דר"י אליבה דר"ל דריי בחומאה דובה להטומאה משום דרי עוד מר"ע. דר"א אליבא דולד הטומאה דרבנן איירי כאן ולכך ישרף בפנים מקום טומאחו: בגין דר"ש ה"ג דר"ש אמר אוכלין ומשקין של מאורע אין וכנים בין אות נבלין לפנים. ור"ש זה לא מלאחי מקומו. ונראה דר"ש לעשמיה אול דבספ"ק דכלים בחושבו היו ונראה דר"ש לעשמיה אול דבספ"ק דכלים בחושבו היו ובלה נכנסין להר הבית כן משבכן ומושבן ומאן שינשא דאם אותר בשם אלא ובות וודות וודות וודות וודות וודות וודות וודות וודות היולח בנכסין להר הבית כן משבכן ומושבן שהוא שמנות להיו והבים האוכים בשים באיברי הממיד להעלחת במותב המערב בהנים האוכים בפיים באיברי הממיד להעלחת מעלים אותן בשם אחת אלא לחות בפעם אחת אלא מותנים אותן על הכבש ומחליו ומשקין מאן שתות ברובר" מחלי במעם אחת אלא מותנים אותן על הכבש ומחליו ומשקין אות שוחם בחותב" מחלים אותן במעם אחת אלא מותנים אותן על הכבש ומחליו ולמטה נותנין אותו שרוחב

עין משפמ גר מצוה

והיינו שיש לו טהרה בטבילה קרינן ביה והנפש וכו' וכ"ה בפרש"י שם,

יב א מיי׳ פרק י״ט מפהמ״ק הל״ו:

יג ב מייי פרק ו מתמידין הל"ג: יד ג מיי׳ פרק א משקלים

:מל״מ יאליתו. בוד ד מיי' פרק ב מבכורים הל"א:

בדה מיי׳ פרק א מתרומות הל״א: יז ו מיי׳ פרק ו מבכורות

:כל״ב ית ז מיי׳ שם פ״א הלכה ה: יש ח מיי׳ פרק ו מתמידין

:מל״ג ב ט מייי שם הל"ו: ב ש מייי שם שיט הלכה ב: בא י מיי שם פ"ט הלכה ב: בב ב מיי פרק י"ג מאיסורי ביאה הלכה ה:

נוסחת הבבלי

עליו ג' מאות כור ר"י בר אביו בשם שמואל גחמא: (א) בגין דר"ע דר"ע אמר כו' בגין דר"ש דר"ש אמר כו': (ב) במזרח של מוספין כו' במערב ושל ר"ח כו' ניתנין מתחת כרכוב כו' מלמטה כו': (ג) מימר מוספי ר"ח קודם כו': (ד) אמרה הקדש עצר כו' ומי ר"י בר' בון הכא כו' ישנה היא אבל לגבי כו' הל' כר"ש:

הגהות הגר"א

[א] ה"ג מאכלו ומשקו של מצורע אין מביאין לג׳ מחנות. וה"פ בגין דאר"ש אוכלין ומשקין של מצורע אין מביאין לג׳ מחנות ולהכי מה שנטמא בחוץ אף בולד הטומאה דרבנן אין מביאין לפנים ור"ש זה לא מנאמי מקומו נפנים ור"ש זה כח מנחמי מקומו ונראה דר"ש לטעמיה אזיל דכספ"ק דכלים בחוספות ר"ש אומר כשם שאין זכות ונדו ויולדות נכנסין להר הבית כך משכבן ומושבן כיולא בהן. וה"נ ממכבן ומושבן ביולא בהן. וה"נ במנורע אוכלין שלו שטמאלו ממנו. וגי הספרי משלמות שבושא הוא דאייכ אף בולד הטומאה בפנים ישרף בחוץ מה"ט ועוד שילוח אוכלין ומשקין מאן שמעת ליה: [ב] מן כילד מאן שמעת ליה: [ב] מן כילד הוא עושה וכו' עד ברם הכא ל"ג כאן רק לקמן קודם הפסקת שקלים ובכורים וכו': [ג] כאן גרסי' כילד הוא עושה שוחט מוספי שבת ואומר עליהו שיר מוספי שבע אחות עפיקן שית ר"ח וגי הספרי שבוש דמוכח: [ד] ולא מגביהין תרומות ומעשרות לא גרסינן: [ה] או

ציון ירושלים

דר"ש אמר מאכלו ומשקו של מצורע משתלחין חוץ לשלש מחנות. לא ראימי מוזכר זאת אבל בהגהת הגאוו מהרא"י הגיה בוה ע"ש: סליק

גליון הש"ם

[ה] עי׳ במלמ"ל פ"ו ממעה"ק הלכה ד':